

Telegraful Român

Apare Marția, Joia și Sâmbăta

ABONAMENTUL:

Pe un an 24 coroane.

Pe șase luni 12 cor. — Pe trei luni 6 cor.

Abonamentele și inserțiunile să se adreseze

Administrației ziarului «Telegraful Român», Sibiu, str. Măcelarilor 45.

Correspondențele

să se adreseze Redacției «Telegrafului Român», str. Măcelarilor Nr. 45. Scrisori nefrancate se refuză. — Articoli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE:

Un șir cu litere mărunte pentru întâia oară 30 fil., pentru a doua- și a treia oară câte 20 fil.

Pentru inserate mai mari după învoială.

Biblia și ziua de mâne

De preotul Trandafir Scorobet.

I

Războiul mondial, care a scos viața din albia obicinuită și anticipă mari schimbări în lume, nu este fără influență asupra manifestațiilor credinței religioase.

Omenimea de azi trăiește clipe istorice de viață, concentrată cu părți de lumină și de umbră, cari în vremuri obicinuite nu se puteau observa cu înlesnire. Războiul a pretins un verdict lămurit: E necesară credința religioasă sau nu, — e de lipsă biserica ori ba?

Dar când vedem, că neamurile toate ale pământului, îngrozite de năpastile războiului, provocat de ambiții deșarte și invidii sălbatice, caută să restabilească pacea pe temeiul principiilor divine de viață eternă, cu înaltă satisfacție recunoaștem, că credința religioasă ia locul celor mai arzătoare necesități și condiții de viață, și în viitor omenimea îi va atribui mai mare importanță decât în trecut. Și anticipăm că războiul va provoca o regenerare sufletească, singură capabilă să repareze pustiirile înfricoșate ale lui.

Se pune dela sine întrebarea: sunt formele de exprimare ale vieții vechi religioase satisfăcătoare pentru noua situație a sufletelor după război, și bisericele sunt îndreptățite a păstra vechile metode la vremea cea nouă, sau acelea trebuie abandonate și înlocuite cu altele corăspunzătoare, și care pot fi acele sigure metode nouă?

Orice om progresist trăind și muncind în biserica noastră a făcut

constatarea, că viața religioasă pretinde înnoiri radicale, și ceremonialismul sec și fără viață, care înstrăinează din biserică lumea cultă și pe clasele de jos le ține în amorfie și într'o atmosferă superstițioasă, acel ceremonialism nu mai corăspunde vremii. El și-a avut îndreptățire de viață atâtea secole trecute, când nu erau cu puțință alte manifestații mai superioare ale sufletului, dar cu toate neajunsurile lui a păstrat poporul nostru în iubire față de biserică și de slujitorii ei de pe vremuri.

Din complexul problemelor viitoare, chestia bibliei ne preocupă în studiul de față. Sfânta scriptură, cu admirația față de ea, voim să o trecem ca moștenire generațiilor viitoare ale neamului nostru. Bogățiile ei în măsură potențată voim să le desfăcăm și să le prefăcăm în puternice izvoare de energie sufletească, pentru individ, familie și societate. Biblia e fereastra, prin care privim departe în ceața vremurilor apuse, iar înainte ne adâncim în eternitate.

Cultura înaintată a vremurilor de azi n'a produs altă carte, care o ar putea înlocui în sufletele generațiilor de azi și din viitor. Au fost vremuri, când săgețile atacurilor științei s'au îndreptat în contra ei. Cultul și admirația față de ea n'a scăzut nici în fața atacurilor. Dar când inteligențele cele mai alese ale vremurilor au stat pe partea apologetilor ei, viitorul bibliei e neclătit.

Motivele, pentru care biblia a rămas cartea sfântă a tuturor veacurilor, se pot cuprinde în următoarele:

1. În Biblie sunt cărți, ca Iov, Psalmii, Isaia, de o valoare literară

neîntrecută până azi în literatura universală.

2. Sfânta Scriptură e cel mai perfect manual al moralității fundamentale, despre care cunoștința omenească are experiență. Moralitatea din Biblie e întretăcută de entuziasmul convingerii religioase și la tot pasul e ilustrată de exemple alese.

2. Biblia e corectivul corupției, și fiindcă societatea omenească e în situația de a aluneca pe povârnișul abuzurilor, la cetirea Scripturii repede observă, cum se îndepărtează de modelele genuine de viață curată și prin ea se apelează la delăturarea aberațiilor. Intre biserică și omul individual Biblia e for de apelație și cenzorul moralității publice, și

4. De câte ori viața societății înclină spre materialism, Biblia e corectivul și purtătoarea steagului de idealism în viață.

Intregirea dotației preoțești

În scopul de a se urma o procedură unitară în întreaga mitropolie, ni se cere cu insistență publicarea acestui articol apel:

Funcționari ai statului, ai instituțiilor private, impiegați ai trenurilor, muncitori ai fabricelor, toate clasele societății omenești se plâng și cer plăți îndoite și adause familiare, ca să poată trăi în această scumpete ne mai pomenită. Cererea e motivată și stăpânitorii nu se pot ascunde dinaintea pretenziunilor juste. Forurile legislative inarticulează urcarea plăților și regularea conform stărilor create de războiul îngrozitor.

Ce am făcut noi preoții însă? Blânzi și tăcuți am primit fărâmiturile

aruncate nouă, măcar îndoite servicii am făcut statului în aceste vremuri nespuse de grele: n'a fost Duminecă ori sârbătoare, în care să nu fi urcat avonul, pentru însuflețirea fiilor poporului nostru, pentru mângâierea părinților a căror fii loviți de arme odihnesc acum în pământ străin, a căror cruce n'o mai udă lacrimile mamei, am capacitat în dreapta și'n stânga pentru însemnate jertfe materiale, ca biruitoare să iasă armele noastre, am luat noi înșine toiagul și adunat-am pentru toate instituțiile de caritate, ca să contribuim la alinarea durerilor și mizeriilor ce îndură eroii fără nume. Am lăsat toate ale noastre și ne-am angajat la datorințele patriotice, cum au cerut autoritățile noastre bisericești, cum au așteptat poruncitorii țării și cum ne-a dictat însuflețirea izvorată din iubirea patriei.

Am fi așteptat, ca pentru toate aceste servicii ale noastre să fim și noi răsplătiți, ca și noi să fim puși la adăpost în urgia deslănțuită, care zi de zi își seceră victimele și între rândurile noastre. Imposibilitate cere dela noi guvernul, dacă crede, că întregirea stabilită pentru vremuri de pace poate mulțumi astăzi preoțimea bisericii noastre, când cele mai elementare necesități sunt urcate cu sute și mii de procente. Intelectualitatea preoțimei noastre reclamă aceste necesități ca indispensabile pentru viața unui om luminat, pentru apărarea sănătății sale și a familiei sale. Cine să le procure acestea din modesta sa dotație scăzută pe urma războiului, cum să-și instrueze băieții rămași și fetițele cu triste perspective pe viitor? Fețele brăzdate ale confrăților mei și oftările mamelor dau răspunsul trist,

FOIȘOARA

Pentru „Gazeta Poporului“

În loc de răspuns la personalitățile ieftine, — și credem umilitoare pentru cine se respectă — răvășite în «Gazeta Poporului» la adresa lui Radu Roată, lăsăm să urmeze aici parabola dlui E. Lovinescu: «Isvorul și noul», care nădăjduim că se va putea tălcui cu mult folos.

Izvorul și Nourul.

Din luminișul unei păduri ieșea un izvor limpede, strecurându-se printre ierburi și flori. Undele îi străluceau în tremurarea razelor soarelui, de ai fi crezut că-i un părălaș de argint topit.

Izvorul luneca încet în alvia lui moale; mergea nepăsător și visător ca un poet în care tresare răsănetul unei inspirații îndepărtate...

Câteodată se înfrâna din mers, se înălța din matcă spre a săruta un stânjinel sau o rujă; apoi cădea iar de nu i se mai auzea suflarea.

Era fericit.

Mireasma florilor îmbalsama aerul; seninul cerului se resfrângea în undele lui limpezi și când sosia noaptea tot aurul stelelor tremura în argintul apei.

O fată nespuse de frumoasă și un flăcău veneau pe 'nserate, ținându-se de mijloc, și privindu-se ochi în ochi. Apoi, în vreme ce flăcăul mergea să culegă romanițe sălbatice, sulcină, lumânările, sânziene și găbinile, fata stătea lângă pârâu, jucându-și degetele trandafirilor în undele lui reci, îndrăgindu-și chipul ca într'o oglindă întinsă. Când făclile cerului începeau a se aprinde, cei doi iubiți culcați pe un pat de flori, își spuneau, sărutându-se, poemul veșnic al dragostei lor...

Pârâul își ținea atunci suflarea pentru a-l asculta mai bine, pentru a-i sorbi tot farmecul.

Și adâncul i se înfiora de plăcere...

Era fericit, dar nu 'ntotdeauna...

Dinspre meazănoapte se ivea din când în când o pată neagră, dintru'ntăi mai mică, dar apoi, din ce în ce mai mare și mai amenințătoare.

Un nour întuneca văzduhul. Paserile, ce până atunci se alungaseră voioase, se ascundeau deodată. Ploaia începea să cadă în ropot de picături repezi; îndrăgostiții se îndepărtau în grabă; florile se tupilau la pământ sub bătaia apei; izvorul se umfla, aruncându-și cu sgomot undele turburi...

Și după ce nourul se ducea, trebuia să treacă zile întregi pentru ca iarba să se usuce,

pentru ca paserile să cânte și pentru ca îndrăgostiții să se întoarcă la locul tainei lor.

— Nour dușman, fi zise odată izvorul, pentru ce-ți porți mânia pe deasupra mea... Cu ce ți-am greșit, de-mi sperii cu atâta vrăjmașie cântăreții înăpărași, de-mi dobori florile, de-mi alungi îndrăgostiții? Nu ți se strânge inima dinaintea jalei pe care o cerni deasupra întregii poiene? Nour călător, ascultă-mi ruga, abătându-ți drumul pe aiurea, nu tulbura fericirea undelor mele.

Nourul îl auzi, dar nu răspunse.

Hotărât, el trecu pe alături, stropind alte păduri și alte poiene, lăsând liniștit izvorul nostru.

Zilele erau acum însorite, iar nopțile înstelate.

Poiana răsuna de cântecul priveghitorilor și al îndrăgostiților, ce veneau în fiecare seară.

Izvorul nu mai putea de bucurie; el își luneca apa tot mai încet ca și cum ar fi voit să se pătrundă și mai mult de farmecul de prin prejur, de scârțitul greierilor, de șoaptele iubiților, de cântecul paserilor. Zilele senine se strecurau unele după altele, netulburate. Soarele își vărsa căldura ca o mare vatră de jăratec.

Și au trecut săptămâni și luni, și soarele era tot mai aprins. Poiana începu a

se usca, florile a se vesteji, izvorul a se împușina. Apele îi scădeau, văzând cu ochii. Ajunsesese numai o suflare.

Indrăgostiții nu mai veneau; paserile se ascuseseră în adâncurile răcoroase ale pădurii; florile se vestejiseră de mult.

Izvorul secă. Cea din urmă picătură de apă pieri, privind cu durere spre nourul îndepărtat:

— Nour, nour, unde ești? Pentru ce nu vii și deasupra mea, să-mi dai viață?

Nourul auzi plângerea izvorului, dar se îndepărtă și mai mult...

Așa și scriitorul...

Scrie și toată lumea îl gustă. Il citesc fetele cu ochii plini de doruri neimplinite, il citesc tinerii în nopți nedormite...

Criticul vine cu sfaturile lui nechemate, cu ploaia lui turbure, ce alungă cântăreții... Scriitorul se supără, criticul pleacă.

Și scriitorul scrie, scrie, scrie... fericit c'a scăpat de critic. Nimeni nu-l mai sfătuiește, dar — nimeni nu-l mai citește.

— Critic, unde ești?

Criticul e departe. S'a oprit la alții.

că nu mai putem duce sarcina, dacă nu vom fi considerați cu asemenea dreptate ca ceilalți fii ai patriei.

Ne apropiem de sinoadele protopresbiterale și ar fi mare omisiune, dacă și de astă dată am sta impasibili în fața stărilor cari amenință existența noastră. Ne vom ridica glasul în aceste sinoade și vom cere intervenirea autorităților noastre diecezane la guvernul țării, ca preoțimea noastră să nu fie neglijată, ci întregirea dotației sale dela stat să fie urcată cel puțin la dublu, asemenea cvincentenalele, pentru că flămânzi și goi nici noi nu ne putem face datorințele noastre atât de identice cu interesele statului.

Apelez la confrății mei preoți și îi rog pe toți, cari sunt membri în aceste corporații, să nu întrelase asemenea propuneri, pentru că neavând noi altă organizație în cadrul constituției noastre, nu mai avem ocazia să ne spunem durerile. Tăcerea noastră ar fi explicată, că suntem mulțumiți cu minimul ce ni se dă, până când tristul adevăr este, că de micuții noștri mereu suntem chestionați: Tată, de ce ești supărat, mamă dragă, de ce plângi?

Iancu Ștefănușiu, preot.

Turburările din Rusia

Motivul plecării lui Troțki. — Constituanta. — Disolvarea. — Conventul. — Minoritatea. — Pe străzi. — Imprumuturile de stat.

Comisarul de externe al poporului, Troțki, anunțase înainte de a pleca din Brest-Litovsc, că din motive de *politică internă* trebuie să se întoarcă la Petrograd. A făcut propunerea, ca desbaterile despre *evacuarea* teritoriilor ocupate și despre *votarea* poporului să se amâne pe ziua de 29 Ianuarie.

Troțki trebuia să plece la Petrograd, de oarece tocmai atunci se deschidea acolo *adunarea* constituantă, chemată să dea formă definitivă de guvernare Rusiei.

Dar adunarea abea s'a întrunit, și în zorii zilei de Sâmbătă în 19 l. c. s'a și disolvat.

Bolșevikii, — în considerare că majoritatea constituantei (aripa dreaptă a socialiștilor revoluționari), a respins raportul guvernului, — au dat o declarație și au părăsit sala ședințelor în mijlocul unui mare tumult.

Raportul guvernului cerea să se recunoască domnia legală a comisarilor poporului și să se aprobe felul cum se urmează tratativele de pace. După ce majoritatea a refuzat aprobarea, soldații marinari dela Kronstadt au pătruns pe la 4 ore demineața în palatul Tauris, unde se ținea ședința, și cu forța au împrăștiat pe deputați.

Comitetul central al sovietelor a dat apoi un decret, prin care disolvă adunarea constituantă, al cărei loc îl va lua un *convent* (compus din membrii unui singur partid), — va să zică earăș după chipul și asemănarea marelui revoluții franceze.

Conventul rusesc va avea în fața sa: pe socialiștii revoluționari din dreapta sub conducerea lui Cernov, pe cadeți și pe Kerenski. Surprinderile vor fi, prin urmare, foarte posibile.

Nu se confirmă știrea despre hotărârea stăpânirii bolșevikiane, cu privire la *deținerea regelui României Ferdinand*, și intenținea de a-l duce ca ostatic la Petrograd. Stăpânirea rusească a dat ordin reprezentantului său dela Iași să rupă legătura cu guvernul României și să se întoarcă la Petrograd.

Disolvarea constituantei rusești este o urmare a alegerilor, în care partidul bolșevikian a rămas în *minoritate*.

Cu totul s'au ales pentru adunarea constituantă 520 de membri, dintre aceștia sânt bolșevikii numai 160. Socialiștii revoluționari sânt reprezentați prin 257 de deputați, ucrainenii prin 40, cadeții sânt 20, de ai menșevikilor 3.

Pe străzile din Petrograd se continuă de o săptămână focul de arme și jafuirile prăvăliilor. Se vestesc cazuri numeroase de răniți și morți. Câteva sute de persoane au fost arestate într-o singură noapte.

Consiliul comisarilor poporului își realizează acum planul, cu care se ocupase în Decembrie, și prin o hotărâre mai nouă declară *anulate toate împrumuturile de stat ale Rusiei*, atât cele interne, cât și cele externe.

Tratativele de pace dela Brest-Litovsc

— Continuarea lor. — Declarațiile unui șef. — Altă alegere nu-i, decât pacea. —

Resultatul desbaterilor dela Brest-Litovsc este așteptat cu mare interes în Berlin. După o știre primită de Fremdenblatt, la Berlin în cercurile politice domnește părerea, că după întoarcerea lui Troțki, tratativele de pace au să înainteze neted și repede.

Correspondentul de război al ziarului N. W. Tagblatt a avut o convorbire cu șeful statului major, baronul Arz, care a declarat, că monarhia voiește necondiționat să se încheie pacea, și că *o dorește el însuși să se facă*. Baronul Arz s'a exprimat, că ar fi cu neputință să se retragă trupele de pe teritoriile ocupate. Un ofițer, de față la convorbirea aceasta, a adăos, că partea cea mai mare a trupelor rusești, care se află tot în Galiția răsăriteană, și-a părăsit tranșeele, și că bande formate din soldați ruși jăfuesc ținutul. Șeful statului major a accentuat apoi, că se vorbește neîncetat numai despre pacea de încheiat cât mai iute cu Rusia, și *nu se ia în seamă, că celelalte puteri din înțelegere n'au făcut nici un pas către pace*. Dta vezi, — zice baronul Arz, — cât de înfocat protestează *chiar și România* împotriva începerii tratativelor de pace. Italia, pare că nu vede cât de de-

Un izvor de bogăție

— Chestiuni economice —

II

În cele următoare vreau să atrag atențiunea cititorilor acestui ziar, și mai ales a preoților și învățătorilor noștri, asupra unui foarte însemnat ram al economiei noastre, pe cari l-am neglijat atât de mult, spre paguba tuturor.

Înțeleg: *stupăritul* rațional, modern, așa, cum ar trebui să fie, și nu cum este și a fost la noi, în mănă.

Dacă stimații noștri cititori vor avea bunăvoință de a citi șirurile mele, se vor convinge că este și *alt stupărit*, aducător de câștig, nu numai stupăritul nostru fără multă însemnată reală.

Despre stupăritul rațional zice unul din cei mai mari stupari ai Ungariei, baronul Ambrozy, că pe lângă cheltuielă puțină *aduce neasemănat de mult câștig în asemănare cu alt ram al economiei de casă și de câmp*.

Tot de această părere a fost și preotul Dr. Dzierzon (Silezia), întemeietorul stupăritului rațional; baronul Beilepsch (Bavaria) care zice, că *înainte de toate* stupăritul să învețe *teoria* stupăritului, căci altfel rămâne pe toată viața cărpaci. Maiorul Hruschka (Austria), inventatorul mașinei de stors mierea, — prin care a dat stupăritului avânt ne măi pomenit, scăpând harnicele albine de moartea cu pucioasă; episcopul rom.-cat. Dessewffy (Csanád) care și cu scrisul a făcut mare propagandă stupăritului și mulți alți oameni de valoare științifică și practică. Apoi preoți și învățători, medici cari au documentat nu numai *puterea absolut nutritivă* a mierii, ci

Audiențe în Viena

Wekerle și Tisza la Malestatea Sa. — Sfătuirii la ministrul de externe.

În cercurile politice vieneze, scrie raportul ziarului «Az Est», a făcut mare senzație, că prim-ministrul *Wekerle* și contele *Tisza* au sosit Marți, în 22 l. c., la Viena. *Wekerle*, îndată după sosirea sa, a mers la ministerul de externe, unde s'a sfătuit câteva timp cu șeful de secție *Gratz*; după aceea a plecat spre Laxenburg, unde regele l-a primit în audiență.

Contele Ștefan *Tisza* s'a dus după amiază în ministerul de externe și a conferat o jumătate de oră cu ministrul de externe, contele *Czernin*. După aceea a pornit și contele *Tisza* la Laxenburg, pentru a se prezenta în audiență la monarh. La 5 ore d. a. s'a înfățișat în audiență și contele *Czernin*.

În Laxenburg s'au ținut sfătuirii despre tratativele dela Brest-Litovsc.

Prim-ministrul *Wekerle*, întors dela audiență, s'a întreținut cu ministrul președinte austriac *Seidler*, și cu trenul de noapte s'a înapoiat la Budapesta.

Contele Ștefan *Tisza* a mai rămas în Viena, la doriința ministrului de externe *Czernin*, care dorește să confereze cu contele *Tisza* în chestiuni de politică externă.

parte am străbătut în teritoriul său, și tot mai visează de Triest și de Trient. Ear înțelegerea nu pomeneste nici cu o vorbă, că *a da înapoi coloniile germane* este lucru de sine înțeles. Luând în seamă toate împrejurările acestea, nădejdele exagerate de pace, răspândite săptămânile din urmă în cercurile populației, sânt, după a mea părere, anunțate *prea de vreme*.

Consulul din Stockholm al guvernului rus actual a împărțit unui ziarist rus felul, cum judecă tratativele de pace dela Brest-Litovsc.

Consulul rus, cu numele *Vorovski*, zice că s'a așteptat la greutățile tratativelor de pace, dar este aproape deplin incredințat, că ele vor reuși.

În Rusia se crede cu tărie, că stăpânirea bolșevikiană *n'are încotro, trebuie să pună pace*. Declarația lui Troțki sau a lui Crilenco, că au să vestească războiul sfânt al socialiștilor, este o *amenințare deșartă*, căci armata rusească se află în totală descompunere. Fruntașii bolșevikii, — scrie ziaristul rus care a vorbit cu Vorovski, — știu foarte bine, ce pot aștepta dela furia poporului, dacă nu-și împlinesc făgăduințele cu privire la pace.

și puterea ei *vindecătoare* de foarte multe boale. Asemenea s'a dovedit de cel mai neîntrecut leac *veninul*, pe care albina îl introduce în corpul omului împungându-l. Despre aceasta vom vorbi mai la vale.

Noi, românii, dela fire sântem stupari. Nu află sat locuit de români, unde să nu vezi și stupi. Dragostea pentru albine se pare că am moștenit-o dela vechii romani. Aceasta o dovedește și forma romană a coșnițelor noastre.

Dar noi n'am știut ținea pas cu evoluțiunea ce a făcut-o stupăritul. Noi, cu puține excepțiuni, stupărim tot ca strămoșii noștri. Ținem stupi, că așa ne-am pomenit, fără a avea miere de multeori nici de leac, și nici cât ne trebuie în «păharul de obște», din care se împărțesc mirii la cununie.

Că ce avere poți face din stupărit, mulți dintre cei cari ne-a aruncat viforul războiului în comitatul Sopron, ne-am convins cu ochii proprii. Deci nu ne întemeiăm numai pe spusele scriitorilor.

Nemții din acest comitat au mulți stupi. Preoții și învățătorii lor se ocupă intensiv cu stupăritul. Chiar și țărani stupăresc cu coșnițe sistem Dzierzon. Sunt însă neorientați de ajuns în măiestria stupăritului. Cultura germană n'a pătruns încă în deajuns. Și ei numai toamna ajung la ceva miere, care mai înainte nu reprezenta ceva valoare nici pentru ei. Albinele lor în mare parte erau condamnate la nelucrare tocmai *vara*, pe vremea când mai cu seamă trebuiau să fie înțepte la lucrare.

Norocul pe acești nemți, că au avut (se afla internat cu noi) un preot: mare meșter în ale stupăritului. Și cum «Taica Nicolae» se simțea bine numai între albine, chemat și nechemat alerga pe la toate stupinele

din satul lui și din jur, și în scurtă vreme a *reformat cu desăvârșire* întreg sistemul de stupărit al nemților. Li-a arătat și i-a învățat, cum se face avere din truda albinelor. De fapt, oameni, cari mai înainte n'aveau la casă miere, după îndigările *Taichii* au cules în vara trecută miere din belșug până în toamnă târziu și au făcut *zeci de mii* de coroane.

Despre Taica se vorbește, că are o avere de peste o jumătate milion. El nu spune aceasta în smerenia lui, dar recunoaște că are avere frumoasă. Afirmă însă, că *baza averii lui o datorește albinelor* și că, dacă în vara aceasta trecută era acasă, mai făcea dela stupi 30-40 mii de coroane.

Un simplu țaran ungar din jurul Clujului a făcut anul acesta peste 20 mii coroane din miere, deși încă e departe de a fi măestru în arta stupăritului.

Adevărat, că în anul acesta s'a urcat prețul mierii la 20—25 cor. de chilogram, dar rămâne constatat, că stupăritul rațional totdeauna aduce câștig însemnat.

Germania a dat cei mai vestiți stupari. Acolo se cultivă albinăritul cât se poate de intensiv. Cu toată bogăția de miere ce produce însă Germania, această țară și înainte de război importa din alte țări miere în valoare de peste cinci milioane de mărci. Oare câtă miere românească a importat dela noi? Poate nici o lingură.

Ardealul, cu flora lui bogată, pare c-anume e menit de Dumnezeu pentru cultura albinelor. Nu e oare mare păcat a nu ne folosi de acest dar dumnezeesc? Cu cea mai mare siguranță putem afirma, că dacă am îmbrățișa acest ram de economie, nici pe departe n'am avea atâta motiv a ne căl de sărăcie.

Să luăm în considerare, că stupăritul nu cere să ai moșie proprie; să investești capital mare, și nici trudă deosebită, fiindcă un singur om, pe lângă alte ocupațiuni, poate îngriji de 70—100 de stupi.

De aceea e păcat și e pagubă, dacă nu se cultivă la noi stupăritul cum s'ar cuveni. Sântem pe aici preoți, învățători de prin toate părțile țării locuite de români, și n'am aflat încă dela nici unul, că în cutare loc al țării ar fi mai bine ca în altul, în privința stupăritului. Poate prin Bănat să fie câțiva stupari de seamă; dar nu știu: fac oare propagandă pintre popor, sau nu.

Pe lângă câștigul material, stupăritul are și partea lui bună *morală*. E constatat, că oamenii cari se ocupă cu stupăritul, de regulă sânt oameni morali: nu-s bețivi, nu-s certăreți, nu-s desfrânați, sânt buni de inimă, iubitori de ordine și curățenie, harnici și veseli. Nu-i mirare: Ei în continuu văd exemple bune la albine, la insectele acestea harnice.

Viața socială a albinelor ar merita un studiu special, și ar fi una dintre cele mai interesante și mai instructive lecturi.

III

Mierea de stup nu e potrivită numai de a o vinde și a face bani, ci e și un articol de casă, neapărat de trebuință.

Ca aliment, mierea e neîntrecută. S'a constatat că, în urma compoziției sale, e foarte ușor de mistuit, ea trece deadreptul în sânge, pe care-l încălzește, îl înviorază și-i dă putere de viață. În urma gustului plăcut, o primesc bucuroși și copiii cei mai slăbuți, pe cari li întărește și face rezistență la boale. Tot asemenea întărește pe bătrâni și pe oamenii slăbiți de muncă. Sânt medici cari susțin, că mortalitatea copiilor ar fi cu mult mai mică, dacă aceștia s'ar hrăni cu miere și nu cu zahărul obișnuit și greu de mistuit.

Valoarea nutritivă a mierii, în raport cu alte alimente, este: 1 kg. miere face cât 3 kg. de carne de vită, sau cât 2 kg. ouă. O linguriță de miere face mai mult decât un ou sau un deciltru lapte.

Cu miere apoi se pot pregăti tot felul de dulcetuuri, compoturi, prăjituri și alte bucate, la cari se întrebuintează zahărul. Acestea sânt și mai gustoase, mai hrănitoare și mai ușor de mistuit.

Asemenea se pot pregăti cu miere tot felul de rachiri și vinuri scumpe, precum și cel mai sănătos oțet.

Ca medicament mierea și ceara sânt cunoscute din cea mai îndepărtată vechime. În farmacie și azi ocupă loc de frunte. Și nu-i mirare: albinele adună și prelucră mierea din fel de fel de flori și plante medicinale. În miere se află concentrat medicamentul.

Medici cu renume afirmă, că în urma unui acid ce conține mierea, aceasta are putere desinfecătoare și proprietatea de a nimici total diferiți bacili și microbi stricicioși organismului omului.

Mierea curăță mai e un laxativ ușor, suptiată cu apă stămpără setea și fierbințelile bolnavului.

Mierea, după unii, e foarte bun leac contra pietrei din beșică, contra astmei,

anemie, nervozității, diferitelor morburii de stomac și intestine, contra boalelor de gât și plămâni, contra insomniei, gălbănirii ș. a.

Tot asemenea se susține, că în multe cazuri s'a vindecat albeața de pe ochi și alte boale de ochi, cu miere și cu împunșături la cap prin mijlocirea acului albinelor.

Oameni, cari s'au ocupat vreme îndelungată cu stupăritul spun, că în viața lor rar au fost bolnavi. De altă parte e constat, că stuparii trăesc mai mult ca cei de alte profesii. Dzierzon d. ex. a trăit aproape 100 de ani, în depline puteri trupăști și sufletești.

Natural, că mierea întrebuințată fie ca aliment, fie ca leac, are să fie cât se poate de curată și lipsită de cearta care este greu de mistuit.

Mersul războiului

Telegrame oficiale dela biroul de presă al ministrului președinte

Raportul statului nostru major:

Budapesta, 23 Ian. (Of.) Activitatea de artilerie pe malurile Brentei a fost mai vie, decât în zilele din urmă.

Budapesta, 24 Ianuarie. (Of.) Situația neschimbată.

Șeful statului major.

Raportul statului major german:

Berlin, 23 Ian. (Marele cartier general). Frontul vestic. Grupul de armate al principelui Rupprecht: Aproape pe întreg frontul din Flandra a crescut focul în cursul zilei după amiază. Activitatea războinică s'a redeschis și la sud de Scarpe. Lângă St. Quentin am făcut prizonieri din numeroase recunoașteri executate cu succes.

Astfel de miere se poate dobândi numai unde aceasta se scoate din faguri, cu mașina.

Amintesc că *veninul* ce-l introduce albina prin împunșătura ei în corpul omului, e *cel mai sigur leac contra reumatismului* și a tuturor boalelor provenite din răceală. Oamenii, cari au zăcut de reumatism luni de zile și cari au încercat fel de fel de leacuri și scălzi, mărturisesc, că prin împunșături de albine s'au vindecat deplin.

Chemia, cu toată desvoltarea ei, deși cunoaște elementele din care se compune veninul albinelor, totuși nu-i în stare să-l înlocuească.

Învățător, eu mă pricep foarte bine la învățământ, fiind că am învățat și în locul dlui învățător când era bolnav, numai că nu am diplomă, pentru că am învățat meșteșugul păpucăritului, dar îmi place cu mult mai bine învățământul și corul, dar mă arvunesc și mai ieftin pentru că mie mi-i de ajuns suma de 600 cor., căci în vacanțe îmi pot continua studiile mele de păpucar, rog răspuns; dacă președintele mă părtinește atunci voi repara încălțămintele dlui președinte și chiar a stimatei sale familii. Dar voui face și nouă.

Rămân cu stimă fidelă până la următorul: numele meu *Samuel Pátyi*.

Ajutoare de puteri femeiești. Magistratul sibian dă de știre următoarele: În cel mai apropiat timp sânt de ocupat la comanda armatei în teritorul de etape mai multe locuri pentru ajutoare de puteri femeiești (scriitoare, cusătorese, bucătărese ș. a.) Doritoarele de a ocupa astfel de posturi să se anunțe la primăria (sau magistratul) comunei lor, sau la expoziția de recruți în Sibiu (școala cadeților).

Monetă nouă. Guvernul austriac a înaintat proiectul de lege despre nouăle monete. Pe o latură a galbinilor de câte 20 și 10 coroane se află figura domnitorului, împrejur cu inscripția următoare: *Carolus D. G. Imperator Austriae, Rex Bohemiae, Galiciae, Illyriae etc. Apostolicus Rex Hungariae*. Pe latură cealaltă este emblema, însemnarea valorii și anului. Dunga monetelor va fi netedă și, la galbinii de 20 coroane, vor fi săpate cuvintele următoare în prescurtare: *Pace belloque omnia pro patria cum populo meo*. (În pace și război totul pentru patrie cu poporul meu). Zicerea aceasta a domnitorului se va săpa și la monetele de argint de 1 coroană, de 2 și de 5 coroane. Acelaș fel de monete, cu modificările corespunzătoare, se vor bate în Ungaria.

Organizare de miliție în Rusia. Ziarul *Rieci* anunță, că statul major rusesc, la porunca sovietului, a pregătit planul organizării unei miliții naționale pe bază democratică. Miliția aceasta va înlocui după războiu, armata rusească. Planul s'a făcut după modelul din Elveția și din Montenegro.

Telefonul fără sârmă. O telegramă din Newyork, sosită la Haga, anunță: Graham Bell, inventatorul telefonului, a ținut la Brandford (în statul Ontaris) o conferință, în care a făcut declarația senzațională, că prin aparatul telefonic, pus la telegraful fără sârmă din turnul Eiffel dela Paris, a izbutit să vorbească cu Washingtonul. Nu va trece multă vreme, și ne va fi dat să putem telefona fără sârmă pe tot rotogolul pământului. Până acum telefonul fără sârmă s'a putut întrebuința numai la depărtări de 20-30 kilometri. Invenția lui Graham Bell se poate considera prin urmare ca una din invențiile cele mai mari din lume.

Teatru cinematograf. La *Apollo*, în Strada Schewis, se reprezintă Sâmbătă în 26 Ianuarie: *Lupta pentru viață*, dramă socială în 4 acte. Duminecă și Luni, în 27 și 28 Ianuarie: Film interesant Nordisk.

Jerfe de sărbători pentru fundațiunea ziaristilor

Continuarea a II-a

Transport C 1654

Haliță Alex., vicar, Năsăud	5
Herția D., propr., Seliște	2
Hodor, Dr. Dem., adv., Năsăud	10
Hodorean Octav., st. teol., Blaj	3
Hossu, Iosif Iust., agronom, Blaj	5
Iancu, Surorile, Zlatna	6
Ionasiu Petru, și soția, Bulciu	10
Jarda, Dr. Ioan, adv., Năsăud	10
Jianu Cornel, Bocșa-mont.	2
Jivinovic Sim., cotab., Bocșa-mont.	2
Langa Inocențiu, st. teol., Blaj	2
Latin Victor, st. teol., Blaj	4
Lazar Gh., paroh, Valea-Geogelului	3
Lazar Nic., paroh, Muncel	2
Liniul Machedon, inv., Năsăud	5
Lobonțiu Todose, propr., Albajulia	2
Lupean Alex., Blaj	2
Macaveiu, Dr. Victor, prof., Blaj	5
Macelari Octav, Blaj	2
Macrea Nic., director, Hunedoara	10
Magda Ilie, preot, Șard	10
Maier Ioan, propr., Blaj	10
Maier Ioan, st. teol., Blaj	2
Maistor Păun, Verșeț	2
Maleta Ioan, comerciant, Verșeț	2
Mangra Vasile, mitropolit, Sibiu	40
Manițiu Dum., arăndaș, Poiana	2
Marcu Ioan, primar, Bocșa-mont.	3
Marcu Sim., st. teol., Blaj	2

Cor. 2491

Marculeșiu Nic., st. teol., Blaj	2
Mărcușiu Emil, prof., Năsăud	5
Marghita, Dr. Ioan, adv., Geoagiu	10
Marginean Ioan, st. teol., Blaj	5
Martin Ana, Seliște	2
Martinescu Elena, Verșeț	10
Medean Sergiu, protopop, Sebeș	10
Mihoc Dum., propriet., Ofenbaia	2
Moisil, Dr. Const., prof. pens., Năsăud	10
Moldovan Ioan, Blaj	2
Moldovan Romul, Blaj	2
Moldovan, Dr. Silviu, adv., Orăștie	4
Muntean Alex., comerc., Ofenbaia	3
Moldovan Victor, st. teol., Blaj	1
Născuțiu Ioan, paroh, Năsăud	4
Neamț Octav., st. teol., Blaj	5
Negruțiu, Ioan F., director, Blaj	10
Negruțiu Nic., profesor, Blaj	5
Nemeș Pavel, Petroșeni	5
Nicolaevicu Nic., comerc., Bocșa-mont.	20
Nicolescu, Dr. Alex., canonic, Blaj	10
Nicula Ioan, Deva	5
Oana Vasile, Sebeș	10
Olariu, N. Nic., adv., Petroșeni	5
Oniga, Dr. Stef., sublocot., Albajulia	2
Opincari T., Sebeș	4
Oprea Traian, protopop, Verșeț	6
Oprean Dum., cassar, Poiana	1
Oprean Gh., preot mil., Albajulia	5
Oprean Ioan, pantofar, Seliște	4
Panfilie Daniil, Sebeș	1
Parneu, Dr. Iacob, adv., Bocșa-mont.	2
Pastrav Ieronim, st. teol., Blaj	2
Pațiția Rubin sen, adv., Albajulia	2
Pațiția, Dr. Rub., jun. adv., Albajulia	5
Paul Petru jun., preot, Zlatna-Vultur	10
Pavel Ioan, dir. școlar, Sebeș	1
Petra, Dr. Nic., adv., Seliște	5
Petric, Dr. Cor., not. publ., Bocșa-mont.	10
Petringenar Maria, Zlatna	1
Pintea Ioan, st. teol., Blaj	2
«Plugarul», însoțire, Blaj	10
Pop Alexiu, admistr., Blaj	5
Pop Antoniu, propr.,	5
Pop Gavrilă, teolog abs., Blaj	4
Pop, Gh. de Basești, mare propr., Basești	50
Pop, Dr. Ionel, adv., Blaj	10
Pop Iuliu, comerciant, Zlatna	5
Pop, Mateiu Sim., prepozit, Blaj	20
Pop Stefan, canonic, Blaj	10
Pop Octavian, st. teol., Blaj	2
Popp Aurel, st. teol., Blaj	2
Popp Aurel, sen. st. teol., Blaj	2
Popa, Ioan O., Seliște	2
Popa Emanoil, st. teol., Blaj	1
Popescu Gh., teolog, Valea-Dosului	2
Porcariu Grig., comerc., Valea-Dosului	5
Poruțiu I., Câmpeni	2
Postescu Ioan, Sebeș	3
Procinchievic Sever, senat., Orăștie	6
Precup, Dr. Emil, prof., Năsăud	6
Prodan Ioan, propr., Poiana	1
«Progresul», bancă, Ilia	30
«Pruna», soc. comercială, Ilia	30
Radu Traian, notar, Feneș	10
Rațiu Grig., st. teol., Blaj	2
Recea, Dr. Ioan, medic, Zlatna	10
Robu Ioan, propr., Orăștie	4
Roșca Iordache, propr., Seliște	5
Rozvány, Dr. Stefan, adv., Ilia	10
Rus Pavel, Verșeț	2
Russu, Dr. Alex., prof. Blaj	10
Russu Laura, soție de medic, Câmpeni	20
Russu Liviu, st. teol., Blaj	3
Russu Octav., st. teol., Blaj	1
Scridon Stef., prof., Năsăud	5
Scridon Virgil, st. teol., Blaj	1
Sestras Alex., st. teol., Blaj	1
Simon Aloisiu, st. teol., Blaj	2
Simu Gh., st. teol., Blaj	2
Sirbu Aur., funcț. de bancă, Seliște	3
Solomon, Dr. Eug., medic, Blaj	20
Solomon Nic., protopop, Blaj	5
Solomon, Dr. Nic., not. de trib., Budapesta	2
Sotir, Dr. Const., protonot., Orăștie	5
Stanca, Dr. Const., medic, Uzice	5
Stanca, Dr. Dominic, medic de front	5
Stanca, Dr. Seb., preot, Sebeș	4
Suciu Petru, Blaj	4
Suciu, Dr. Vasile, canonic, Blaj	10
Suciu Vasile, Blaj	2
Șandru Ilie, arăndaș, Cergău	10
Șchiopu Filip, Orăștie	5
Tanco, Dr. Teofil, medic, Năsăud	10
Tătar Eug., Sebeș	2
Teculescu Ioan, protop., Albajulia	4
Todica Gavril contabil, Geoagiu	10
Truța Sabin, st. teol., Blaj	5
«Tibleşana», bancă, Reteag	20
Ursu I., Sebeș	2
Velicea Dionisiu, preot, Spătac	3
Vlad Virgil, farmacist, Albajulia	2
Vlasa Ioan, st. teol., Blaj	3
Vulcu, Ioan I., mare com., Orăștie	20

NOUTĂȚI

Distincție. Maiestatea Sa a acordat substitului de prim-procuror dela tribunalul orașului nostru, dlui *Dr. Adolf Wiedorn*, pentru recunoașterea serviciilor sale zelose și în deosebi succese, Crucea de război pentru merite civile clasa a doua.

O hotărâre care compoartă însemnătate mare pentru întreaga populație din țară a luat ministrul de interne sub Nr. 14485/1917. În temeiul acestei hotărâri se îngăduie ca fiecare persoană să poată lua cu sine bagaj, — pe trenurile statului — articole de alimentare fără concesiune de transport. Prin ordinațiunea aceasta se înlătură multe abuzuri, ce se făceau din partea unor organe încredințate cu controlarea bagajelor.

Ciocniri între ruși și români. Telegrame mai recente, sosită din Berlin aduc știrea, că între trupele rusești și românești s'au dat deja primele ciocniri. Situația rușilor e pe alocurea mai grea, fiindcă sunt primejduiți de a fi impresurați. Și dela lași spre răsărit decurg lupte.

Armata nu mai are trebuință de clopote. Cum scrie *Magyar Kurir*, armata noastră dispune de material metalic atât de mult, încât deocamdată nu se mai fac rechiziții de clopote și de părți de clădiri bisericăști. — Dela centrala de metal se comunică însă, că hotărârea privitoare la sistarea recvirării de clopote se rapoartă numai la obiecte de artă istorică; armata mai are și acum trebuință de aramă și va trebui să se provadă de nou cu acest fel de material

Statificarea poliției din provincie. Ministrul de interne a dat vicecomișilor o circulară, în care li se cere să trimită la ministeriu datele exacte despre raporturile poliției orașelor, în scopul de a pregăti proiectul de lege despre statificarea poliției din provincie.

Revizor școlar regesc pentru comitatul Sibiu în locul dlui Munka Sándor, îmbătrânit în activitate bogată și cinstită, a fost numit dl *Pataki György*. Intrarea în noul său post, dl Pataki și o anunță prin o circulară, în care se adresează tuturor organelor școlare fără deosebire de concesiune și naționalitate, asigurându-le de intenții și muncă cinstită și loială, și cere în schimb binevoitorul sprijin.

Il asigurăm, că vom sprijini orice intenție și orice pornire bună și cinstită.

A murit Höfer. Din Viena se vestește Generalul Francisc *Höfer* a încetat Luni subit din viață în etate de 57 de ani. În timpul din urmă fusese șef de secție în ministeriul de război, iar înainte cu un an, cum știm, redactase textul rapoartelor oficiale despre mersul războiului cu privire la armata austro-ungară.

Impărțire de făină. Dela magistratul sibian se anunță: În 22 I. c. s'a predat la localurile de vânzare: un vagon de făină de grâu, un vagon de făină de săcară, și aproape un vagon de făină de cucuruz. Cei îndreptățiți de a primi făină, pot cum-păra câte 30 deka din fiecare fel, cu totul 90 deka. În timpul cel mai apropiat se așteaptă dela o moară din Timișoara trei vagoane cu făină de cucuruz, și dela o moară din Alba-Iulia un vagon cu făină de săcară.

Bandiți în Bihor. Jandarmii dela Sa-țonta mare au prins în pădurile din partea locului o bandă de spărgători, alcătuită din șase oameni bine înarmați. Căpitanul bandei este desertorul Lakatos din regimentul 4 de infanterie. Bandiții au comis spargerii, jăfui și incendieri în mai multe comune din Bihor. De neam sânt țigani, în ale căror trăsuri s'au găsit haine, alimente, și alte lucruri, în valoare de 50 mii de coroane.

Vijelii în Galiția. Din Cracovia se vestește, că în una din nopțile trecute a bătut o vijelie cumplită în toată Galiția. Cooperișele dela numeroase gări, pe linia ferată Lemberg—Cracovia, le-a măturat furtuna. Câteva trenuri s'au întroenit în zăpada enormă.

Recvirare. Dela magistratul nostru se anunță: În zilele acestea se începe, în teritorul orașului, consemnarea proviziilor de grâu, cucuruz, făină și păstăioase, în scop de a satori și a recvira eventualele prisosuri. Consemnarea se face prin organele poliției. Poporațiunea orașului este invitată să declare exact, să arate și — la cerere — să cântărească proviziile ce le are. Orce neascultare de aceste organe se pedepsește cu asprime.

O icoană culturală din anul 1917. Citi-m sub titlul de mai sus într'un ziar de provincie următoarele:

Pentru îndeplinirea postului de învățător din o comună a comitatului Zala s'a publicat concurs, la care a intrat următoarea petiție:

Umilă rugare.

Eu har Domnului sunt sănătos și doresc ca șirele acestea să afle pe domniile voastre în cea mai deplină sănătate, vă fac cunoscut că am auzit că ați avea lipsă de

„CORDIANA“, institut de credit și de economii, societate pe acții în Fofeldea.

Convocare.

Domnii acționari ai institutului de credit și economii «CORDIANA», societate pe acții, se invită conform §§-ilor 19 și 20 ai statutelor societății la

a XX-a adunare generală ordinară,

care se va ține în Fofeldea (localul institutului) **Duminecă, 10 Martie-st. n. 1918, după amiază la 1 oră.**

Obiectele:

1. Raportul anual al direcțiunii. Bilanțul anului de gestiune 1917 și raportul comitetului de supraveghiere.
2. Distribuirea profitului realizat conform bilanțului.
3. Alegerea a doi membri în direcțiune cu mandat pe 5 ani.
4. Fixarea marcelor de prezență pentru membrii direcțiunii.

Domnii acționari cari, în sensul §§-ilor 22, 23 și 24 din statutele societății, voesc să participe la adunare în persoană sau prin plenipotențiați, sunt rugați a-și depune acțiunile și eventual dovezile de plenipotență cel mult până **Vineri, în 8 Martie n. a. c., la 6 ore p. m., la casa institutului în Fofeldea, la institutul de credit și economii «Albina» în Sibiu, «Filiala Albina» în Brașov, sau la «Cassa de păstrare» în Săliște.**

Fofeldea, la 19 Ianuarie 1918.

1-1 (6)

Direcțiunea.

Activa — Vagyon.		Contul Bilanț la 31 Dec. 1917. — Mérleg-számla 1917. dec. 31-én.		Pasiva — Teher.	
	K f		K f		K f
Cassa — Kézpénz	19,400.91	Capital societar — Részvénytőke	120,000.00		
Cambii de bancă — Bank váltók	241,195.00	Fond de rezervă — Tartalék	59,500.00		
Imprumut hip. — Jelzálog kölcsönök	47,100.00	Fond special de rez. — Rendkívüli tartalék	4,980.00		
Credite de Cont-curent — Folyó számla	77,928.00	Fond de pensii — Nyugdíjalap	12,200.00		
Efecte — Értékpapírok (Hadi kölcsön)	173,998.22	Depuneri spre fructificare — Betétek	359,964.32		
Efectele fond. de pensii — Nyugdíjalap értékpapírai	4,800.00	Creditori — Hitelezők	1,281.99		
Realități — Intézeti házak	5,056.00	Dividende nerid. — Fel nem vett osztalék	584.00		
Mobilier — Felszerelés	1,100.00	Interese transitoare — Átmeneti kamatok	1,745.00		
amortizare — leírás	100.00	Profit curat — Tiszta nyereség	10,222.82		
	570,478.13		570,478.13		

Debit — Tartozik.		Contul Profit și Perdere. — Nyereség- és Vesztés-számla.		Credit — Követel.	
	K f		K f		K f
Interese: — Kamatok:		Interese: — Kamatok:			
pentru dep. spre fruct. — betéti kam.	12,227.26	dela cambii de bancă — leszámított váltók után	19,611.14		
Spese: — Költségek:		dela imprum. hip. și pe oblig. — jelzálogos kölcsönök után	4,838.02		
porto, tip., diverse — postadíj nyomtatványok, különféle	2,184.20	dela efecte — értékpapír után	4,618.00		
salare — fizetések	5,050.00	pentru credite de Cont-curent — folyó számla	4,103.22	33,170.38	
marce de prez. — jelenléti díjak	102.00	Chirie — Házbér		1,000.00	
chirie — házbér	800.00	Provizioni — Jutalékok		1,407.45	
Contribuțiune: — Adó:					
directă și arunc. com. — egyenes, ut és megyei adó	3,668.83				
10% după interese de depuneri					
10% betéti kamatok után	1,222.72				
amortizare din mobilier — a lelt. számlán	100.00				
Profit curat — Tiszta nyereség	10,222.82				
	35,577.83				35,577.83

Fofeldea (Hóföld), la 31 Decembrie 1917.

I. Nastase m. p., contabil.

DIRECȚIUNEA:

Iosif Lissai m. p., prezident. I. Vătășan m. p. I. Maiang m. p. Vașer Stoian m. p. T. Sava m. p.
I. Precup m. p. A. Mețianu m. p. Ioan I. Lăpădatu m. p., revizorul expert al „Solidarității”.

Examinând conturile prezente le-am aflat exacte.

Fofeldea (Hóföld), la 19 Ianuarie 1918.

COMITETUL DE SUPRAVEGHIARE:

Ioan Comșia m. p. Andreiu Teășiu m. p. Ioan Popa m. p. Vasile Precup m. p. Petru Stoica m. p.

Raportul comitetului de supraveghiere.

Onorată adunare generală!

Subsemnatul comitet de supraveghiere am examinat în cursul anului trecut cărțile și valorile institutului «Cordiana» din Fofeldea cum și ale Filialei din Agnita, și am aflat cea mai bună ordine.

Bilanțul anual și contul Perdere și Profite pe anul de gestiune 1917, le-am examinat și le-am aflat în deplină ordine și în consonanță cu registrele principale și auxiliare ale institutului.

Deci Vă propunem a da absolut direcțiunii și subsemnatului comitet pentru anul de gestiune 1917.

În privința împărțirii profitului curat ne alăturăm întru toate la propunerile direcțiunii.

Fofeldea, la 23 Ianuarie 1918.

Ioan Comșia m. p. Andreiu Teășiu m. p. Ioan Popa m. p. Vasile Precup m. p. Petru Stoica m. p.

Nr. 255/1917

(2) 3-3

Concurs repetit.

Pentru întregirea postului de capelan cu drept de succesiune lângă parohul nepotincios George Popoviciu din parohia de cl. a III-a **Valcelele-bune**, din protopresbiteratul Hațeg, prin aceasta se publică concurs cu termen de **30 zile** dela prima publicare în «Telegraful Român».

Emolumentele împreună cu acest post sunt: jumătate din toate venitele parohiale și ajutor dela Prea Ven. Consistor arh. pentru capelani.

Concurenții sunt poftiți a-și înainta cererile, provăzute cu documentele necesare, în termenul deschis subsemnatului oficiu protopresbiteral, și să se prezinte cu prealabila încunoștințare a subsemnatului în vre-o Duminecă sau sârbătoare la biserică, spre a cânta, cuvânta, eventual a celebra.

Hațeg la 7/20 Decembrie 1917.

Oficiul protopresbiteral ort.-rom. al tractului Hațeg, în conțelegere cu comitetul parohial.

Dr. Cornel Popescu,
protopresbiter.

381/1917

(4) 3-3

Concurs.

Pentru întregirea postului de paroh în parohia de cl. a III-a **Panc** cu filia **Săliște** din protopresbiteratul Dobra, se publică concurs cu termen de **30 zile** socotit dela prima publicare în «Telegraful Român».

Emolumentele împreună cu acest post sunt cele fasonate în coala B. pentru întregirea dotațiunii dela stat, cu observarea dispozițiunii §-lui 26 din regulamentul pentru parohii.

Petițiunile de concurs, instruite cu documentele necesare, să se înainteze subsemnatului oficiu protopresbiteral, ear concurenții să se prezente cu prealabila încunoștințare a subsemnatului în parohie spre a face cunoștință cu poporul.

Dobra, la 8 Decembrie 1917.

Oficiul protopresbiteral gr.-or. rom. al tractului Dobra, în conțelegere cu comitetul parohial.

Ios. Morariu,
protopop.

377/1917

(3) 3-3

Concurs.

Pentru întregirea postului de paroh în comuna bisericească **Certege** (cl. a III-a), tractul protopresbiteral al Câmpenilor, devenit vacant prin pensionarea parohului Constantin Cothișel, făcută la cererea proprie, se publică concurs cu termen de **30 zile** dela prima publicare în «Telegraful Român».

Emolumentele împreună cu acest post sunt cele fasonate în coala B și congruă.

Cererile de concurs să se înainteze subsemnatului oficiu protopresbiteral în termenul deschis, iar concurenții, cu observarea prescrișelor regulamentare, să se prezinte în vre-o Duminecă ori sârbătoare la biserică spre a cânta, cuvânta sau a servi sf. liturgie și a face cunoștință cu poporul.

Câmpeni, 23 Noembrie 1917.

Oficiul protopresbiteral gr.-or. român al Câmpenilor în conțelegere cu comitetul parohial.

Petru Popoviciu,
protopresbiter adm.

Licitațiune

În pădurea bisericii române din Gusteriță se află **23 stângenii de lemne** de vândut. Prețul de strigare **100 Coroane** pe loc. Vadiul 200 Cor. Licitația se va face în **2 Februarie st. n., la 2 ore a. m.,** în edificiul școlii române.

Gusteriță, la 24 Ianuarie 1918.

1-2 (7), **Epitropia parohială.**

În „Biblioteca meseriașilor români”

au apărut:

- Nr. 1. A. Kotzebue: Nepotul răsfățat, farsă în 5 acte (după o traducere a lui Ioan St. Șuluțiu, prelucrată de T. V. Păcățian) — 60
- Nr. 2. I. Nestroy: Pribegii, comedie din viața meseriașilor în două acte, localizată de Dr. Seb. Stanca — 50
- Nr. 3. Carol F. Pfau: Tânărul editor, îndreptar pentru începători și pentru cei ce voesc a se ocupa cu editura, trad. de Radu P. Barcianu — 60
- Nr. 4. Ioan Lupean: Bacoavnă n'a învățat și umbra l'a înșurat, sau Vlăduțul mamei — 40
- Nr. 5. Iuliu Crișan: Carierile vieții. Partea I. Carierile economice, industriale și comerciale — 60
- Se pot procura dela **Librăria arhidiecezană, Sibiu.**

„Biblioteca Șaguna”

Redactată de Dr. I. Lupaș, Săliște.

Nr. 16-36.

Mângăiați poporul!

Cuvântări bisericești

de

Dr. Ioan Lupaș

și alți preoți din protopopiatul Săliștei.

Se află de vânzare la **Librăria Arhidiecezană în Sibiu-Nagyszeben.**

Prețul unui exemplar: Broșat cor. 2-50, legat cor. 3-—, porto 20 fileri.

Vânzare de lemne de foc.

Vând și furnizez prompt **lemne de fag**, calitatea primă, și producție proprie, în cantități mari și mici,

cu prețurile zilei.

Certificate de furnizare am la îndemână.

Prenotări se pot face în Sibiu la:

Kincs Samuné
Strada Turnschul Nr. 15.

Liebllich Jenő
Strada Gușteriții Nr. 56.

Salamon Sámuel,

11-12 (270) producător și vânzător de lemne în **Aranyosgyéres.**